

“גלובליזציה כלכלית בתקופה המונגולית: הסחר במדינה האילח'אנית (1260-1335)”

במחקר המודרני, התקופה המונגולית (1206-1368) נתפשת כתקופה של גלובליזציה כלכלית שבמהלכה פרח המסחר המקומי והבין-לאומי – הימי והיבשתי כאחד. השגשוג המסחרי נוצר הן בשל השטח העצום עליו שלטו המונגולים והן בשל הדרבון האקטיבי שלהם למסחר בו נטלו חלק משמעותי כמשקיעים וכצרכנים.

בעבודת המחקר הנוכחית תילמד סוגיית הגלובליזציה הכלכלית בתקופה המונגולית דרך בחינת הסחר המדינה האילח'אנית (1260-1335) אותה הקים נכדו של צ'ינגיס ח'אן, הולאגו, אשר מרכזה שכן באזורי אזרבייג'אן, איראן ועיראק. המדינה האילח'אנית שימשה כצומת דרכים לסחר העולמי במאות ה-13 וה-14; מיקומה הגאוגרפי במזרח התיכון אפשר לה להוות את החוליה המקשרת בין המזרח למערב תוך ניהול מסחר עם המדינות המונגוליות בסין (שושלת היואן), במרכז אסיה (הח'אנות של צ'אגטאי) ובמזרח אירופה (אורדת הזהב); עם ערי המדינה האירופאיות גנואה וונציה, עם השושלת הרסולית בתימן, הסולטאנות הממלוכית במצרים וסוריה; הסולטאנות של דלהי וממלכות דרום הודו כגון שושלת פאנדיה.

המחקר יתבסס על מקורות ראשוניים בערבית ובפרסית, לצד מקורות מתורגמים מסינית, סורית ומשפות אירופאיות (לחלקם תהיה לי גישה גם דרך מאגר הנתונים של פרויקט ה-ERC בו אני משתתף). כמו כן, איעזר במחקרים מודרניים ואשלב מקורות ארכאולוגיים וויזואליים רלוונטיים.

החידוש במחקר הינו שילוב כלל המידע הקיים בנושא לניתוח הסחר האילח'אני ואופן ניהולו, חייהם של סוחרים, סחורות ורשתות הסחר הימיות והיבשתיות שפעלו בתוך ומחוץ לגבולות המדינה. שימוש מועצם במקורות ערביים לשם שחזור הסחר האילח'אני עם מערב אסיה, נושא אשר עדיין לא זכה לתשומת לב מספקת במחקר. יצירת התמונה העל מערכתית של הסחר האילח'אני במחקר הנוכחי תתרום לא רק להיסטוריה החברתית והכלכלית של המדינה האילח'אנית והמזרח התיכון בימי הביניים המאוחרים, אלא גם להרחבת ההבנה של הגלובליזציה הכלכלית בתקופה המונגולית ושל הסחר הפרה-מודרני באופן כללי.